

מרוב דאגה לא עצמתי עין כל הלילה...

מעשה באברך אחר אשר ילדתו הפעוטה בת ארבע שנים בלעה מחט ל"ע והובהלה בדחיפות לבית-החולים. הדבר ארע לעת ערב. האב המודאג חש בראש וראשונה אל בית האדמו"ר בעל "הבית ישראל" כדי לעורר רחמי שמים, ואחר פנה לעבר בית-החולים. בשעה שתיים אחרי חצות. אחרי טיפול נמרץ ומייגע במשך שעות רבות, יצאו הרופאים והודיעו לאב שב"ה יצאה הבת מכלל סכנה. מכיון שהרגיש בכל איבריו אפיסת כוחות, נסע במונית ישר לביתו, ושכב במיטתו כדי לנוח מעט. בשעה שלוש לפנות בוקר שלח הרבי את משמשו לחפש אולי הגיע האברך לביהמ"ד - ולא מצאו. אחר-כך התברר שפנה מביה"ח לביתו בגלל עייפותו. הגיב הרבי: "חבל שלא טרח להודיעני את החדשות האחרונות. מרוב דאגה לבתו לא יכולתי לעצום עין כל הלילה..."